

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie**
sídlem ul. Żelazna 59A, 00-878 Varšava, Polsko, NIP: 5272825616,
zastoupená advokátkou Mgr. Romanou Mrózkovou
sídlem Široká 590/3, 736 01 Havířov

proti
žalovanému 1: **Obvodní báňský úřad pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého**
sídlem Veleslavínova 1598/18, 702 00 Ostrava

žalovanému 2: **Český báňský úřad**
sídlem Kozí 748/4, 110 00 Praha

za účasti: **OKD, a.s.**
sídlem č. p. 1077, 735 34 Stonava
zastoupená advokátem JUDr. Vladimírem Jirouskem
sídlem Preslova 9, Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. 1 ze dne 26. 1. 2022, č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. 2 ze dne 15. 8. 2022, č. j. SBS 32359/2022/ČBÚ-21,
ve věci povolení hornické činnosti dobýváním porubu,

takto:

I. Žaloba na zrušení rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého ze dne 26. 1. 2022, č.j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12 **se odmítá**.

II. Žaloba na zrušení rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 15. 8. 2022, č.j. SBS 32359/2022/ČBÚ-21 **se zamítá**.

III. Po právní moci tohoto rozsudku **bude** žalobkyni z účtu Krajského soudu v Ostravě vrácena částka 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek.

IV. V řízení o žalobě na zrušení rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého ze dne 26. 1. 2022, č.j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12 **nemá** žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

V. V řízení o žalobě na zrušení rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 15. 8. 2022, č.j. SBS 32359/2022/ČBÚ-21 **nemá** žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

VI. V řízení o žalobě na zrušení rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého ze dne 26. 1. 2022, č.j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12 **nemá** osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení.

VII. V řízení o žalobě na zrušení rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 15. 8. 2022, č.j. SBS 32359/2022/ČBÚ-21 **nemá** osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:*Stanovisko žalobkyně:*

1. Žalobkyně žalobou napadla rozhodnutí žalovaného č. 1 (dále jen „OBÚ“) z 26. 1. 2022, č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12, kterým OBÚ povolil podle § 10 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti (dále jen zákon o hornické činnosti) společnosti OKD, a.s. **hornickou činnost, spočívající v dobývání porubu č. 293 200/4 ve sloji č. 29b pl. 1., ve 2.a kře dobývacího prostoru Louky** (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Dále napadla rozhodnutí žalovaného č. 2 (dále jen „ČBÚ“) z 15. 8. 2022, č. j. SBS 32359/2022/ČBÚ-21, kterým ČBÚ jako nepřípustné zamítl její odvolání proti tomuto rozhodnutí OBÚ, protože žalobkyně není účastníkem řízení, neboť nebude povolenou hornickou činností ani ohrožena, ani dotčena, ani nesplnila požadavek podle § 9c odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „zákon o posuzování vlivů“). Žalobkyně obě rozhodnutí považuje za nezákonné a nicotné.
2. Žalobkyně obecně uvedla, že se oba žalovaní řádně nevypořádali s jejími argumenty jednak tím, že jí neumožnili být účastníkem správního řízení, a jednak tím, že se hornická činnost jí bude týkat přímo. Dále trvá na tom, aby se soud zabýval tím, zda nebyla zkrácena na svých

právech buď přímo nebo v důsledku porušení svých práv při vedené správního řízení. Tvrdí, že je opomenutým účastníkem řízení, se kterým OBÚ nesprávně nejednal.

3. Žalobkyně namítá, že byla oprávněna podat odvolání proti rozhodnutí č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12, jímž byla povolena posuzovaná hornická činnost.
4. Další námitky žalobkyně vznášejí proti rozhodnutí č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12. Tvrdí jeho nepřezkoumatelnost, protože dokumenty, o které je OBÚ opřel, zejména odborný báňský posudek a hydrogeologický posudek, nejsou dokumenty veřejně přístupnými. Tvrdí, že rozhodnutí by bylo přezkoumatelné, pokud by bylo uvedeno, že řeka Olše je považována za X a X patří do skupiny užitkových vod, které nemohou být ovlivněny. Dále spatřuje nepřezkoumatelnost v tom, že Povodí Odry, státní podnik, není rovněž účastníkem řízení.
5. Žalobkyně s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 36/2009-123 a č. j. 8 As 98/2015-46 tvrdí, že účastenství v řízení podle § 18 odst. 1 zákona o hornické činnosti zakládá již pouhá možnost dotčení práv, přičemž jako s účastníkem řízení je nutno jednat s každým, u něhož nebude možné nade vší pochybnost jednoznačně vyloučit, že jeho vlastnická nebo jiná práva nemohou být dotčena.
6. OBÚ podle žalobkyně porušil dohodu mezi vládou České republiky a Polské republiky z 20. 4. 2015 o spolupráci na hraničních vodách, když neinformoval správní orgány Polské republiky o připravovaných projektech, které by mohly mít vliv na hraniční vody řeky Olše, přičemž stačí pouze pravděpodobnost vlivu.
7. Podle žalobkyně měla být při posuzování záměru aplikována směrnice Evropského parlamentu a rady 2011/92/EU z 13. 12. 2011, ale nebyla. Z ní žalobkyně dovozuje své právo být účastníkem řízení.
8. Žalobkyně konstatuje „střet zájmů“ bez vlastní argumentace, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, č. j. 2 As 196/2016-133,
9. Žalobkyně dále pod nadpisem „dotčení práv a povinností – hmotněprávní hledisko“ nejprve vysvětlila, že podle § 212 odst. 1 vodního zákona Polské republiky realizuje vlastnická práva Státní pokladny, což souvisí s povinností udržení stavu vod za účelem dosažení environmentálních cílů, mezi které patří mj. udržování takového stavu dna a břehů, které zajistí ochranu proti povodním, udržování hladiny vod na úrovni umožňující používání provoz vodních zařízení, porubí, elektrických vedení a dalších. Tvrdí, že měla mít možnost aktivní účasti na řízení vedeného OBÚ ve věci povolení hornické činnosti jak ražení důlních děl, tak dobýváním porubu. Tvrdí, že souhlasné závazné stanovisko 26350/ENV/15 ohledně „Pokračování hornické činnosti OKD a.s. v dobývacích prostorech lokality ČSM Sever a ČSM Jih v období roku 2009 – 2020“ z 30. 6. 2015, přepokládá vznik mezistátních vlivů na území Polské republiky; u stanoviska přitom, jak konstatuje i OBÚ, nedošlo ke změnám. Proto nelze vyloučit vlivy na polské straně hraničních vod a na území polských obcí Zebrzydowice a Hazlach. Tvrdí vlivy hornické činnosti dobýváním porubu. Poukazuje na vlivy hornické činnosti v minulosti. Namítá, že závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 8. 12. 2021, MZP/2021/710/5710 a ani závazné stanovisko č. j. 26350/ENV/15 nebyly polské straně předány.

10. Namítá, že rozhodnutí SBS44828/2021/OBÚ-05/10 neobsahuje údaj o odvádění důlních vod, proto nelze vyloučit, že na špatný stav povodí Olše od Ropičanky do hranice může mít vliv činnost popsáná v tomto rozhodnutí. Není popsáno, zda pokračování provozu bude mít vliv na změny odvodnění, nebyly popsány činnosti směřující k dosažení dobrého stavu anebo ekologického a chemického potenciálu řeky Olše podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. 10. 2000, kterou se stanoví rámce pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky.
11. Namítá, že stanovisko 26350/ENV/15 a stanovisko MZP/2021/710/5710 nebyly vydány se zohledněním mezistátního hodnocení vlivu na životní prostředí. Současně se těchto stanovisek dovolává, neboť z nich má vliv na polské území vyplývat.
12. Z posudku Okresní správy vodního hospodářství RZGW Gliwice z roku 2019 vyplývají možné důsledky hornické činnosti na polskou stranu. Totéž podle žalobkyně vyplývá z posudku Ministerstva životního prostředí z roku 2010, č. j. 99814/ENV/10, ze stanoviska 26350/ENV/15, z prodlužujícího stanoviska Ministerstva životního prostředí z 30. 12. 2021, č. j. MZP/2019/710/8108 a z rozhodnutí Ministerstva životního prostředí z 13. 1. 2020, č. j. MZP/2019/710/10304.
13. Podle žalobkyně je argumentace ČBÚ účelová a dva znalecké posudky, ze kterých ČBÚ vychází, jsou nepostačující a je nutno zpracovat znalecké posudky nové. Z praxe žalobkyně vyplývají opačné závěry vlivu činnosti OKD a.s. na přírodu a krajinu a s posudky nesouhlasí. Podle žalobkyně bude území Polska další důlní činností negativně dotčeno, a proto měla být účastníkem řízení.

Stanoviska žalovaného č. 2, žalovaného č. 1 a zúčastněné osoby:

14. OBÚ i zúčastněná osoba se připojili ke stanovisku ČBÚ.
15. Podle ČBÚ se žalobkyně o rozhodnutí i o řízení mohla dozvědět, neboť rozhodnutí bylo zveřejňováno v souladu se správním řádem a zákonem č. 100/2001 Sb., též veřejnými vyhláškami, a to vzhledem k tomu, že šlo o řízení s velkým počtem účastníků a řízení navazující podle § 9b až 9d zák. č. 100/2001 Sb. Žalobkyně se tak mohla dozvědět o zahájení řízení, o skončení dokazování, o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a s rozhodnutím samotným a argumenty zde uvedenými.
16. Skutečnost, že žalobkyně je pověřena v oblasti vodního hospodářství správou vodních toků, mj. též řeky Olše, sama o sobě nezakládá její účastenství v řízení, které může založit jen přímé dotčení na právech. ČBÚ poukázal na znalecký posudek z prosince 2020 znalce Ing. Otty Solicha a hydrogeologický posudek z prosince 2020, zpracovaný Ing. Maluchou, posouzení EIA a posudek Ing. J. P. v rámci procesu EIA, z nichž vyplývá, že vlivy hornické činnosti budou končit ve vzdálenosti nejbližší 1,2 km od řeky Olše na české straně a nemohou tedy jakkoliv zasáhnout polskou stranu a tedy do práv žalobkyně. Není proto pravdivá námitka, že povolení dobývání porubu se konalo bez dostatečného zohlednění negativního vlivu na životní prostředí. Vlivy povolené hornické činnosti na polskou stranu byly zcela vyloučeny. Otázka účastenství se posuzuje s výhledem dopředu, nikoliv do minulosti.

17. K námitce porušení mezinárodních závazků a práva EU ČBÚ poukázal na ustanovení Dvoustranné mezivládní komise a uzavřené dohody. Poslední hornickou činností, ovlivňující polské území a podléhající této Dvoustranné mezivládní komisi, bylo dobývání porubu 400 00, ukončené v roce 2020. Přesto jsou dvakrát ročně měřeny nivelační řady, přecházející z české strany na polskou, monitorující pokles terénu též v povodí Olše, který činí v posledních letech pouze milimetry a není důsledkem povolovaných činností. Dále je pravidelně monitorována seismická aktivita. K porušení dohody nedošlo, protože nedojde k žádné činnosti, která by mohla mít vliv na vodní poměry na území Polska.

Zjištění ze správních spisů:

18. Krajský soud ze správních spisů zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci. V řízeních, kterých se žaloba týká, byly vydány čtyři rozhodnutí, z nichž pouze dvě žalobkyně učinila předmětem soudního přezkumu.
19. OKD, a.s. podala dne 3. 11. 2021 žádost o povolení hornické činnosti spočívající v dobývání porubu č. 293 200/4 v 2a. kře dobývacího prostoru Louky. OBÚ dne 10. 11. 2021 oznámil veřejnou vyhláškou, že bude zahájeno řízení o této žádosti a nařídil ústní jednání. Žalobkyně nebyla účastníkem tohoto řízení.
20. OBÚ dne **26. 1. 2022 rozhodnutím č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12** povolil podle § 10 odst. 1 o hornické činnosti **společnosti OKD, a.s. hornickou činnost, spočívající v dobývání porubu č. 293 200/4 ve sloji č. 29b pl. 1., ve 2.a kře dobývacího prostoru Louky (první napadené rozhodnutí)**. Rozhodnutí bylo doručováno též veřejnou vyhláškou dne 26. 1. 2022.
21. Žalobkyně dne 24. 2. 2022 podala OBÚ podání, označené jako Odvolání proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého z dne 26. ledna roku 2022 č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12. V něm vznesla námitky shodné jako v žalobě.
22. OBÚ posoudil toto podání jako přihlášení se do řízení. Účastenství žalobkyně posoudil a usnesením ze dne 3. 3. 2022, č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/16 rozhodl o tom, že žalobkyně není účastníkem řízení, protože nemohla být rozhodnutím o povolení hornické činnosti dotčena na svých právech (není předmětem tohoto řízení). Vycházel přitom z „Odborného báňského posudku o možném ovlivnění povrchu a povrchových objektů dobýváním porubu č. 296 200/4 ve 2. těžební kře dobývacího prostoru Louky včetně doznívajících a přídatných vlivů“ z prosince 2020, který byl zpracován znalcem Ing. Otto Solichem a z „Hydrogeologického znaleckého posudku č. 17/2020 ve věci stanovení prognózy ohrožení terénu vodou vlivem jeho poklesů“ zpracovaného za účelem prognózy ohrožení terénu podzemní a povrchovou vodou vlivem dobývání porubu č. 293 200/4 ve 2. kře dobývacího prostoru Louky dne 18. 12. 2020 znalcem Ing. Pavlem Maluchou.
23. Dne 24. 3. 2022 podala žalobkyně proti usnesení o nepřiznání účasti v řízení o povolení hornické činnosti dobýváním porubu odvolání, ve kterém vznesla stejné odvolací námitky, jako v žalobě.

24. OBÚ předal jak odvolání proti usnesení o nepřiznání účasti na řízení č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/16, tak odvolání proti rozhodnutí č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12 o povolení hornické činnosti dobýváním porubu, k rozhodnutí ČBÚ.
25. ČBÚ dne 2. 8. 2022 pod č. j. SBS 32361/2022/ČBÚ- 21 rozhodl tak, že prvostupňové rozhodnutí o nepřiznání účasti na řízení č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/16 zrušil a řízení zastavil (není předmětem žaloby).
26. Dne 15. 8. 2022 ČBÚ pod č. j. **SBS 32359/2022/ČBÚ-21 zamítnul odvolání žalobkyně proti rozhodnutí OBÚ č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12 jako nepřijatelné** z důvodu, že žalobkyně není účastníkem řízení (**napadené rozhodnutí**). Důvodem je § 18 odst. 1 zákona o hornické činnosti, upravujících okruh účastníků řízení, když žalobkyně není dotčena ani ohrožena na svých právech. ČBÚ nejprve konstatoval řízení o účastenství, vedené OBÚ a zakončené jeho rozhodnutím dne 3. 3. 2022, č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/16 (viz předchozí odstavec). Dále konstatoval, že se podaným odvoláním zabýval věcně a že je považuje za včas podané. Při formulaci závěru o jeho nepřijatelnosti vyšel ČBÚ z následujících posudků, které byly zpracovány v řízení o žádosti o povolení této hornické činnosti:
- a. z „Odborného báňského posudku o možném ovlivnění povrchu a povrchových objektů dobýváním porubu č. 296 200/4 ve 2. těžební kře dobývacího prostoru Louky včetně doznívajících a přídavných vlivů“ z prosince 2020, který byl zpracován znalcem Ing. Otto Solichem, ve kterém znalec vymezil dotčené území vlivem povolované hornické činnosti, jehož nejbližší okraj je ve vzdálenosti větší než 1,2 km od státní hranice a tím i od břehů řeky Olše, jejíž ovlivnění žalobkyně namítá.
 - b. z „Hydrogeologického znaleckého posudku č. 17/2020 ve věci stanovení prognózy ohrožení terénu vodou vlivem jeho poklesů“ zpracovaného za účelem prognózy ohrožení terénu podzemní a povrchovou vodou vlivem dobývání porubu č. 293 200/4 ve 2. kře dobývacího prostoru Louky dne 18. 12. 2020 znalcem Ing. Pavlem Maluchou, který stanovil zájmové území, které může být z hydrogeologického hlediska ovlivněno povolovanou těžbou, v blízkosti dolu ČSM-Sever, neboť porub je situován v ochranném pilíři tohoto dolu. Nejbližší hranice zájmového území je vzdálena více než 1,2 km od státní hranice a tedy řeky Olše.
 - c. Z posudku k posouzení vlivu na životní prostředí „Pokračování hornické činnosti OKD, a.s. v dobývacích prostorách lokality ČSM Sever a ČSM Jih v období 2009-2020. Posudek vlivu dobývání porubu č. 293 200/4 ve 2. kře“ ze dne 15. 2. 2021, zpracovaný Ing. Jaromírem Pokojem. Znalec posuzovanou hornickou činnost podřadil pod již posouzenou hornickou činnost v předchozích závazných stanoviscích, zpracovaných v rámci EIA, u které bylo uvedeno, že se jí netýkají vlivy na polské území.
27. Uvedené vedlo ČBÚ k závěru, že posuzovanou hornickou činností nebudou žalobkyně ani ohrožena, ani dotčena, což vedlo k závěru o tom, že není účastníkem správního řízení.
28. Krajský soud ve správním spise ověřil, že se v něm nacházejí následující posudky a závazná stanoviska:
- a. Odborný báňský posudek č. 588/20 o možném ovlivnění povrchu a povrchových objektů dobýváním porubu č. 293 200/4 ve 2. těžební kře dobývacího prostoru Louky včetně doznívajících a přídavných vlivů ze 7. prosince 2020, který byl zpracován znalcem Ing.

- Otto Solichem, ve kterém znalec vymezil dotčené území vlivem povolované hornické činnosti, jehož nejbližší okraj je ve vzdálenosti větší než 1,2 km od státní hranice a tím i od břehů řeky Olše (viz příloha 1 tohoto rozsudku)
- b. Hydrogeologický znalecký posudek č. 17/2020 ve věci stanovení prognózy ohrožení terénu vodou vlivem jeho poklesů zpracovaného za účelem prognózy ohrožení terénu podzemní a povrchovou vodou vlivem dobývání porubu č. 293 200/4 ve 2. kře dobývacího prostoru Louky dne 18. 12. 2020 znalcem Ing. Pavlem Maluchou, který stanovil zájmové území, které může být z hydrogeologického hlediska ovlivněno povolovanou těžbou, v blízkosti dolu ČSM-Sever, neboť porub je situován v ochranném pilíři tohoto dolu (příloha 2 a 3 tohoto rozsudku). Nejbližší hranice zájmového území je vzdálena rovně více než 1,2 km od státní hranice, a tedy řeky Olše.
- c. Závazné stanovisko k ověření změn záměru z 14. 12. 2021, č. j. MZP/2021/710/5985; záměrem je povolení hornické činnosti – dobývání porubu č. 293 200/4 ve sloji č. 29b sp.l., ve 2a kře dobývacího prostoru Louky v OKD a.s., vztahující se k záměru EIA: Pokračování hornické činnosti Dolu ČSM na období 2009 – 2020, č. j. EIA 99814/ENV/101. Vydáno souhlasné závazné stanovisko, s odůvodněním, že „záměr, který je předmětem navazujícího řízení, neobsahuje změny oproti záměru, který byl předmětem procesu EIA, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví“.

*Posouzení krajským soudem:
Námítky k účastenství ve správním řízení:*

29. Žalobkyně v žalobě vznesla celou řadu námitek, nicméně stěžejní je námitka nesprávného vymezení účastenství ve správním řízení. Krajský soud se proto bude zabývat nejprve těmi námitkami, které směřují do závěru žalovaného, že žalobkyně není účastníkem správního řízení, když věcnými námitkami by bylo možné se zabývat pouze tehdy, pokud by posouzení účastenství žalobkyně nebylo správné.
30. Podle § 18 odst. 1 zákona o hornické činnosti, *účastníky řízení o povolení hornické činnosti jsou žadatel, právnické a fyzické osoby, jejichž práva a právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být povolením dotčeny, a obec, v jejímž územním obvodu má být hornická činnost vykonávána.* (podtrhl krajský soud).
31. Judikatura správních soudů se účastenstvím v řízení podle tohoto zákona zabývala opakovaně, a uzavřela, že jde o speciální ustanovení k úpravě účastenství v řízení podle § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a současně jde o taxativní výčet (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 10. 2009, č. j. 2 As 80/2008-77 nebo ze dne 15. 9. 2016, č. j. 9 As 80/2016-43). Ze samotného textu zákona vyplývá, že účastenství v řízení o povolení hornické činnosti zakládá již potencialita dotčení práva nebo právem chráněného zájmu; tento výklad potvrdila i judikatura, též Nejvyšší správní soud v žalobkynině dovolávaném rozsudku ze dne 18. 2. 2010, č. j. 5 As 36/2009-123. Pojem „možnost dotčení práv a právem chráněných zájmů“ není specialitou zákona o hornické činnosti, obdobnou konstrukci používá i stavební zákon [např. §85 odst. 2 písm. b), nebo § 109 písm. e)], jsou proto využitelné i judikатурní závěry přijaté k těmto ustanovením. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Ads 16/2008-48 z 30. 4. 2008 ve vztahu k stavebnímu zákonu zdůraznil

nutnost interpretovat pojem možnosti dotčení práv s ohledem na okolnosti daného případu. Současně, jak uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku 5 As 36/2009, formulace v § 18 odst. 1 zákona o hornické činnosti „*vylučuje, aby za účastníka řízení byl považován i ten, kdo pouze tvrdí, že může být rozhodnutím přímo dotčen ve svých právech a právem chráněných zájmech, a to až do doby, než se prokáže opak (...)* Opačná interpretace by totiž popírala smysl vymezení účastníka řízení v zákoně o hornické činnosti (...)“. Z uvedeného východiska pak Nejvyšší správní soud dovodil, že správní orgán musí neurčitý právní pojem „dotčení na právech“ vyložit a závěr o vyloučení dotčení na právech odůvodnit, závěr o nedotčení práv správní orgán nemůže založit jen na spekulacích a domněnkách.

32. V napadeném rozhodnutí ČBÚ postupoval v souladu s uvedenými požadavky. Své rozhodnutí vztáhnul ke konkrétním okolnostem případu, když posuzoval dopady nyní povolované hornické činnosti. Dospěl k závěru, že žalobkyně není dotčena ani ohrožena na svých právech. Ačkoliv ČBÚ poněkud neobratně vycházel z premisy přímého dotčení na právech, na základě zjištění z podkladů pro rozhodnutí vyloučil i možnost dotčení, i ohrožení; pojem ohrožení přitom již v sobě zahrnuje potencialitu. Pokud něco hrozí, znamená to možnost následku. Není tedy důvodná námitka, že se žalovaný potencialitou dotčení práv žalobkyně nezabýval; zabýval, a to s výsledkem, že k němu nedojde.
33. Svůj závěr o vyloučení ohrožení práv žalobkyně ČBÚ nezaložil na spekulaci nebo domněnce, ale na posouzení konkrétních skutkových okolností osobami odborně znalými, na báňském znaleckém posudku, na hydrogeologickém posudku a na posudku dopadu hornické činnosti na životní prostředí. Tyto dokumenty byly zpracovány k posouzení konkrétní povolované hornické činnosti, dobýváním porubu č. 293 200/4 v 2. těžební kře v dobývacím prostoru Louky. Ze všech vyplývá, že území dotčené vlivy této povolované činnosti se nachází mimo polské území a k hranici a řece Olše se nepřibližuje. Závěr ČBÚ o vyloučení potenciality dotčení práv žalobkyně tak má oporu ve spise a v odborných vyjádřeních, proti kterým žalobkyně v žalobě nevznesla žádné relevantní argumenty, pouze bez dalšího vysvětlení uvedla, že jsou nepostačující a že je třeba zpracovat nové. Soud však žádnou nedostatečnost posudků neshledal a bez bližšího odůvodnění potřeby zpracovat znalecké posudky nové této nepřisvědčil a návrhu žalobkyně nevyhověl pro jeho nadbytečnost.
34. Žalobkyně možnost dotčení na svých právech konstatuje obecně a nedává je do příčinné souvislosti s konkrétní povolovanou hornickou činností, vychází přitom z obecné historické zkušenosti, že vlivy hornické činnosti OKD, a.s. měly na polskou stranu přesah. Tímto tvrzením lze shrnout rozsáhlou žalobní argumentaci, jako červená nit se táhne celou žalobou a je tak nosným žalobním argumentem. Z toho vyplývají nepřesnosti, které se v žalobě vykytují. Soudu i účastníkům je známo, že žalobkyně podala několik žalob, týkajících se přípravy porubu a dobývání různých porubů, jak byly OBÚ postupně povolovány. Svou argumentaci v jednotlivých věcech však ne vždy přizpůsobila konkrétním povolovaným záměrům, podle názoru soudu právě proto, že žalobním základem ve všech případech je právě obecné tvrzení, že hornická činnost na české straně může mít dopad na stranu polskou, když tomu tak bylo v minulosti. To vede žalobkyni například k argumentaci mlžnými vlivy přípravy porubu v řízení o dobývání porubu a naopak. Při koncepci žaloby byly tyto detaily přehlédnuty ve všech žalobách, zjevně proto, že pro stěžejní úvahu nejsou tak podstatné. Žalobkyně ani nevznesla žádné konkrétní námitky proti závěrům znalců, ze kterých ČBÚ

vycházel. Tím, že žalobkyně ustala na obecných a historických úvahách bez konkrétních námitek vztahujících se k důvodům, na kterých žalovaný vystavěl své rozhodnutí, je žaloba, navzdory rozsáhlosti žalobního textu, na samé hranici přezkoumatelnosti. Obecná zkušenost s vlivy hornické činnosti na polské území by mohla založit účastenství jen v případě, pokud by u konkrétní hornické činnosti nebyly tyto vlivy vyloučeny. U právě povolované činnosti vyloučeny byly.

35. Žalobkyně vliv povolované činnosti dovozovala z posudku Okresní správy vodního hospodářství RZGW Gliwice. Ten však i podle žalobních tvrzení nemá s nyní povolovanou hornickou činností konkrétní souvislost ani časovou, když pochází z roku 2019, ani věcnou, neboť není vztažen k nyní povolované činnosti, ale pouze k původnímu záměru „Pokračování hornické činnosti Dolu ČSM na období 2009-2020“. Vzhledem k datu svého vzniku nemůže reagovat na posudky, ze kterých vyšel žalovaný. Soud proto s ohledem na zjevnou nedostatečnou vypovídací potenci žalobkyni k jeho předložení nevyzval, neboť by jej k důkazu neprovedl (k akceptovaným důvodům neprovedení důkazu viz nálezn Ústavního soudu ze dne 8. 12. 2009 sp. zn. I ÚS 118/09).
36. Dále žalobkyně možnost dotčení svých práv dovozuje ze dokumentace EIA. Konkrétně se dovolává posudku Ministerstva životního prostředí z roku 2010 č. j. 99814/ENV/10, závazného stanoviska 26350/ENV/15 z 30. 6. 2015, z prodloužení platnosti závazného stanoviska z 30. 12. 2021, č. j. MZP/2019/710/8108 a z rozhodnutí Ministerstva životního prostředí z 13. 1. 2020 č. j. MZP/2019/710/10304 a z rozhodnutí MZP/2021/710/5710. Podle žalobkyně možnost přesahu vlivů povolované hornické činnosti na polskou stranu z těchto jednoznačně vyplývá.
37. Žalobkyně přehlíží, že jde o obecné dokumenty vztahující se k již realizovaným důlním dílům, nikoliv k nyní povolované činnosti. Jak bylo vysvětleno výše, účastenství v řízení sice zakládá již potencialita dotčení práv, nicméně tato potencialita musí být reálná a založená na konkrétních okolnostech; pokud bude možnost dotčení práv ke konkrétní povolované hornické činnosti vyloučena, pak možnost dotčení práv vycházející z obecné charakteristiky povolované činnosti účastenství v řízení nezakládá.
38. U nyní povolované hornické činnosti byla možnost vlivu na polské území vyloučena posudky k ní se vztahujícími. Již s ohledem na datum svého vzniku se k nyní povolovanému hornické činnosti a znaleckým posudkům, ze kterých ČBÚ vyšel, nemohl vyjádřit ani posudek Ministerstva životního prostředí z roku 2010 č. j. 99814/ENV/10, ani závazné stanovisko ze dne 30. 6. 2015 č. j. 26350/ENV/15. Pokud žalobkyně vychází z formulace, užití v původním stanovisku 99814/ENV/10, následně vždy citované, a které zní: „za nejvýznamnější charakteristiku podzemní těžby uhlí lze z hlediska ovlivnění životního prostředí pokládat poklesy terénu, které částečně mění jeho konfiguraci, režim povrchových a podzemních vod a mohou se dotýkat staveb na povrchu, včetně dopravní a jiné infrastruktury. Rovněž v tomto ohledu budou vlivy přesahovat hranice České republiky na polskou stranu (území od Hažlach, Zebrzydowice)“, jde právě o obecný závěr o vlivu těžby uhlí v dané lokalitě, přijatý v roce 2010, který z logiky věci nemůže vyvrátit znalecký závěr přijatý ve vztahu k vlivům nyní povolované činnosti.

39. Krajský soud ověřil, že stanovisko z 30. 12. 2021 nebylo k nyní posuzovanému povolenému záměru vydáno, ale bylo vydáno obecně k záměru pokračování hlubinné těžby v rámci dobývacího prostoru Louky (výměry 22,1 km²). Nyní povolované hornické činnosti se týká závazné stanovisko k ověření změn záměru ze dne 14. 12. 2021, č. j. MZP/2021/710/5985, které je součástí spisu, a ze kterého vyplývá, že záměr, který je předmětem navazujícího řízení, neobsahuje změny oproti záměru, který byl předmětem procesu EIA, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, a proto je vydáno souhlasné stanovisko. Stanovisko se tak výslovně nezabývá vlivy nyní posuzovaného záměru na vody na polské straně a opět vychází pouze z obecného, již v roce 2010 formulovaného východiska o možném vlivu těžby na polské území. Vliv nynější konkrétní povolované činnosti byl vyloučen již zmiňovanými znaleckými posudky.
40. Co se týká stanoviska z 13. 1. 2020, krajskému soudu se toto nepodařilo dohledat. Vzhledem k tomu, že k němu žalobkyně žádnou konkrétní argumentaci nevznesla, není takto v obecné podobě způsobilé relevantně oponovat konkrétnímu závěru odborného báňského posudku, a krajský soud z důvodu jeho nedostatečné vypovídací potence žalobkyni k jeho předložení nevyzval.
41. Na základě shora uvedeného krajský soud námitku žalobkyně, že je zde potencialita dotčení jejích práv povolovanou hornickou činností, neshledal důvodnou. Ačkoliv je třeba možnost dotčení práv vykládat spíše extenzivně, to však neznamená absenci jakéhokoliv limitu (viz citovaný rozsudek 5 As 36/2009). Jak krajský soud vysvětlil výše, potencialita dotčení práv nebo právem chráněného zájmu musí být dostatečně konkrétně tvrzena a nesmí být vyloučena. V případě žalobkyně není splněna ani jedna z těchto podmínek. Žalobkyně své tvrzení o možnosti dotčení na právech konkrétně nespecifikovala ve vztahu k nyní povolovanému záměru, její tvrzení ustala ve vyjádření obav založených na předchozí hornické činnosti. To však samo o sobě, bez konkrétního propojení s nyní povolovanou hornickou činností, pro založení účastenství nepostačuje. Současně ČBÚ jednoznačně vyloučil, že by povolovaná hornická činnost měla jakýkoliv vliv na polskou stranu, čímž je vyloučen i vliv na vody, k nimž žalobkyně vykonává práva. Tento závěr je podložen znaleckými posudky, proti kterým žalobkyně žádnou odbornou oponentní argumentaci neuvedla.
42. Žalobkyně namítla, že proti prvostupňovému rozhodnutí mohla podat odvolání. V tom má žalobkyně pravdu. Konečně, odvolání rovněž podala a rozhodnutí ČBÚ rovněž napadla žalobou. Pokud žalobkyně touto svou námitkou míří do postupu OBÚ, který její odvolání vyhodnotil rovněž jako přihlášení opomenutého účastníka do řízení a rozhodl o něm, pak tento dílčí postup OBÚ nic nemění na tom, že právo podat odvolání žalobkyni bylo zachováno.
43. Žalobkyně dále namítá, že v řízení nebyla aplikována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/952/EU z 13. 12. 2011 (tzv. EIA směrnice). Ta byla do českého právního řádu transponována zákonem č. 39/2015 Sb., kterým došlo ke změně zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů, který byl v řízení aplikován, neboť v řízení bylo zpracováno posouzení vlivu povolované hornické činnosti na životní prostředí (viz zjištění ze správních spisů a zde uváděná stanoviska).

44. Žalobkyně dále tvrdí, že z této směrnice EIA vyplývá její účastenství v řízení. Podle § 9c odst. 4 zákona o posuzování vlivů, který byl do tohoto zákona včleněn shora uvedenou novelou č. 39/2015 Sb., *odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení může podat také dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2, a to i v případě, že nebyla účastníkem řízení v prvním stupni*. Dotčenou veřejností podle § 3 písm. i, bod 2 zákona o posuzování vlivů, se rozumí *právníká osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob*. Žalobkyně je podle vlastního tvrzení právníkou osobou/státním podnikem (veřejným subjektem) realizujícím veřejné úkoly stanovené ve státních předpisech popisujících nakládání s vodami na území Polska. Legitimaci podle § 3 písm. i bod 2 zákon a o posuzování vlivů však má právníká osoba soukromého práva, nikoliv státní podnik; žalobkyně ani nesplňuje náplň činnosti, kterou je ochrana životního prostředí, která je v případě žalobkyně pouze zprostředkovaně přítomna v tvrzeném dohledu nad dodržováním enviromentálních cílů při udržování vod. Ani tato námitka žalobkyně není důvodná.

Další žalobní námitky:

45. Žalobkyně namítla, že OBÚ porušil mezistátní Dohody mezi vládou České republiky a Polské republiky tím, že správní orgány neinformovaly polské orgány o připravovaném rozhodnutí. Žalobkyně tedy namítá procesní vadu, již se měl dopustit OBÚ, který rozhodoval v prvním stupni, což žalobkyně zdůraznila. Podmínkou pro uplatnění žaloby je podle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vyčerpání řádného opravného prostředku, kterým je v nyní posuzované věci odvolání. Uplatnění této námitky proti OBÚ tak brání její nepřípustnost, jež vede k odmítnutí žaloby v této části podle § 48 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nadto, podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., upravující aktivní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí, je její základní podmínkou tvrzení o porušení práv žalobkyně, buď přímo, nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu. Žalobkyně tedy může namítat jen tu nezákonnost či procesní vadu rozhodnutí, kterou je zasažení ve své právní sféře, a tento zásah je povinna tvrdit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67 nebo ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 Ans 9/2007-197). Žalobkyně však v žalobě neuvedla, čím byla tvrzeným porušením mezinárodní Dohody dotčena ve své právní sféře, a žalobní námitka tak není proto důvodná.
46. Žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí. O této žalobní námitce platí totéž, co bylo vysvětleno v předchozím odstavci, tedy její nepřípustnost podle § 68 písm. a) s. ř. s. pro nevyčerpání řádných opravných prostředků, jež vede k odmítnutí žaloby v této části podle § 48 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
47. Žalobkyně dále tvrdí střet zájmů, aniž by jej vztáhla na předmět napadeného rozhodnutí, tedy na její účastenství v řízení povolení hornické činnosti. Neuvedla ani, jak se tento vytýkaný střet zájmu dotkl její právní sféry. Ani ke vznesení této námitky žalobkyně nemá aktivní legitimaci a soud se jí proto dále nezabýval.

48. Žalobkyně dále vznesla námitky k rozhodnutí SBS44828/2021/OBÚ-05/10. Jde o rozhodnutí OBÚ o povolení přípravy porubu, které není předmětem tohoto řízení, ale řízení vedeného mezi týmiž účastníky pod sp. zn. 25 A 84/2022 a v tomto řízení zjevně byly uplatněny omylem. Krajský soud se jimi proto nebude blíže zabývat, když byly vypořádány v řízení sp. zn. 25 A 84/2022.

Závěr a náhrada nákladů řízení:

49. Vzhledem k nedůvodnosti žalobních námitek proti rozhodnutí ČBÚ ze dne 15. 8. 2022, č. j. SBS 32359/2022/ČBÚ-21 krajský soud žalobu v této části zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. (výrok II. rozsudku). V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný č. 2, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému č. 2 žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok V).
50. Žalobkyně požadovala zrušení i prvostupňového rozhodnutí OBÚ ze dne 26. 1. 2022, č. j. SBS 46161/2021/OBÚ-05/12, vůči kterému směřovala konkrétní žalobní námitky (vypořádání viz výše). Prvostupňové rozhodnutí však nemůže být předmětem soudního přezkumu, protože u něj není splněna podmínka vyčerpání řádných opravných prostředků, které podle zvláštního zákona měla k dispozici, a kterým bylo žalobkyní uplatněné odvolání. Žaloba proti prvostupňovému rozhodnutí proto není přípustná podle § 68 písm. a) s. ř. s. a soud ji proto podle § 48 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl (výrok I. rozsudku). V souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za tuto odmítnutou žalobu (výrok III.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta (výrok IV.).
51. Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné na řízení podle obsahu spisu žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které jí uložil soud, nevznikly, a to ani v řízení proti OBÚ a prvostupňovému rozhodnutí, ani v řízení proti ČBÚ a rozhodnutí č. j. SBS 32359/2022/ČBÚ-21, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobě zúčastněné na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal (výroky VI. a VII.).

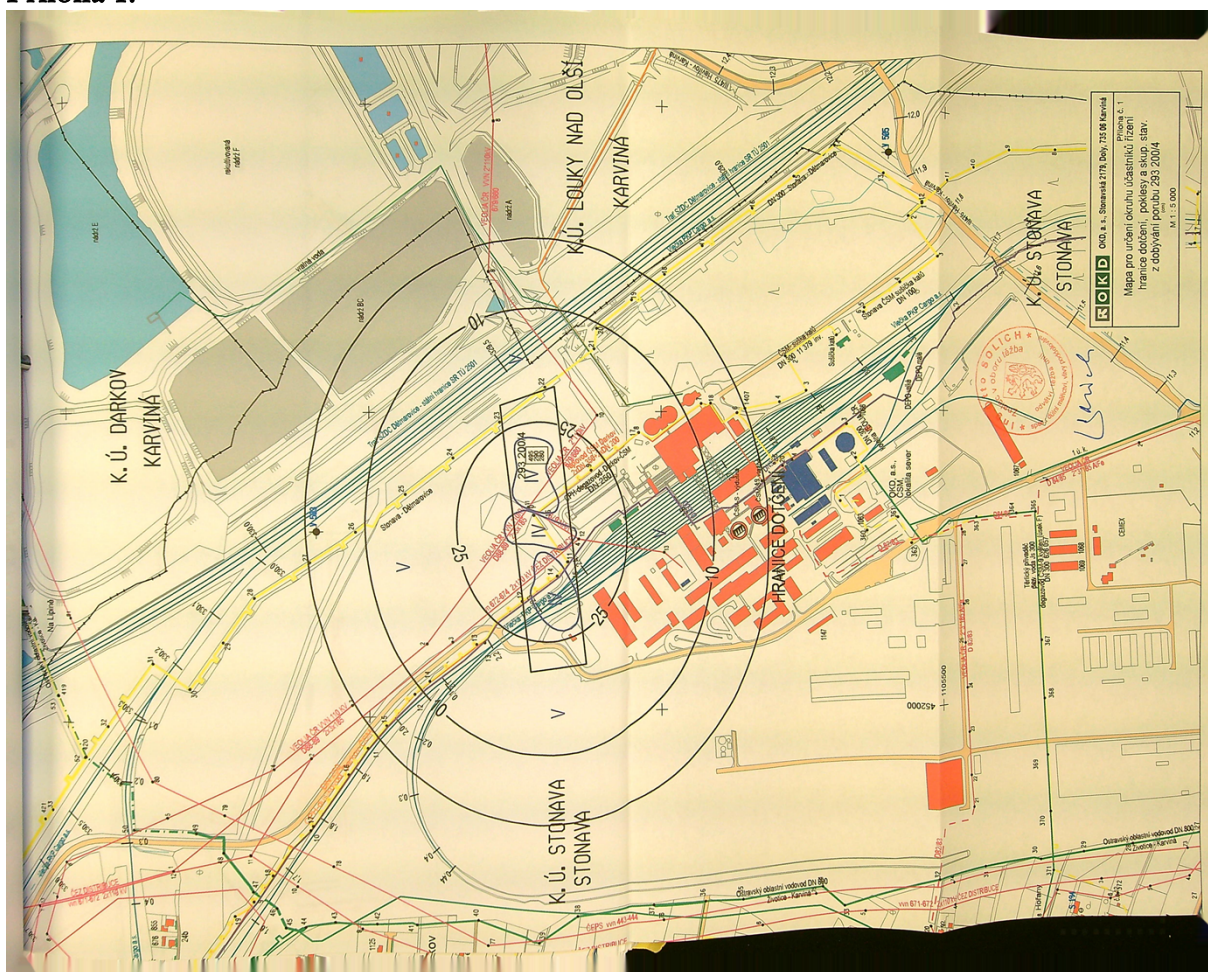
Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. srpna 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Příloha 1:

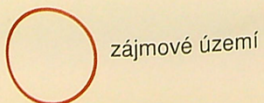
Shodu s prvopisem potvrzuje

Příloha 2:

OKD, a.s., DP Louky, porub č. 293 200/4 prognóza ohrožení terénu vodou			
SITUACE ZÁJMOVÉHO ÚZEMÍ			
znalecký posudek ev. č. 17 / 2020	prosinec 2020	M = 1 : 50 000*	příloha č. 1

* mapový podklad: mapa ze serveru Seznam.cz, přibližné měřítko cca 1 : 50 000

zájmové území

Příloha 3:

Shodu s prvopisem potvrzuje

